

INFORMACIJE

INFORMOJ

Leto / jaro 10, št. / n-ro 3

november / novembro 2004

Srečanje ob Zamenhofovem dnevnu v soboto 11. decembra v Celju

Letos bo srečanje slovenskih esperantistov ob Zamenhofovem dnevnu v soboto 11. decembra 2004 med 10.00 in 15.00 uro v restavraciji Majolka v Celju.

Program srečanja:

10.00 zbor udeležencev v Restavraciji Majolka

10.15 predavanje »Pekina kongreso« – Tomaž Longyka

11.00 predstavitev projekta »Kongreso de Eŭropa Esperanto-Unio 2007 en Maribor« - Zlatko Tišljar

12.00 pogovor o delu ZES in načrtih za leto 2005

13.00 kosilo (cena 1900 SIT)

14.30 ogled muzeja

Prijave sprejemata Janez Zadavec in Ana Ferrer po tel. (01) 505 96 93 do 9. decembra. Prijava je obvezna zaradi rezervacije kosila.

Povezava z vlakom:

Odhod iz Ljubljane ob 7.35 in prihod v Celje ob 9.00

Odhod iz Maribora ob 7.50 in prihod v Celje ob 8.34

Restavracija Majolka je na Prešermovi ulici blizu železniške postaje.

Redna letna skupščina ZES

Redna letna skupščina ZES je bila 27. marca v Ljubljani. Med pomembnejšimi sklepi so: letna članarina za zaposlene je 3000 SIT, za ostale 1500 SIT; skupščina podpira člane ETD Ljubljana, ki si prizadevajo za razveljavitev sklepov o prodaji prostora in ukinitvi društva; skupščina se zahvaljuje Mestni občini Ljubljana za brezplačno souporabo prostora za sestanke; za obdobje 2004-06 so izvoljeni J. Jug (predsednik), J. Zadavec (podpr.), A. Vozlič (tajnica), A. Herman, D. Jurač, T. Longyka, M. Turk - člani IO. Častno razsodišče M. Lipičar, S. Zlatnar, J. Mirkovič. Nadzorni odbor S. Sardoč, J. Lindič, F. Rižnar.

Du slovenoj kaj la 89a Universala kongreso de Esperanto en Pekino

Laŭ mia scio, slovenoj tie estis du: Tomaž Longyka el Ljubljana, ano de Slovenia Esperanto-Ligo, kaj nia amiko Franko Luin, prezidanto de la Sveda Esperanto-Federacio. La tria sloveno en tiu tempo vizitanta Ĉinion estis, ĉu vi scias kiu? Nu, la maraton-naĝanto Martin Strel, kiu estis naĝanta en tiu semajno laŭ la lasta parto de la rivero Jangzi.

Tomaž Longyka aktive partoprenis la grupon kiu traktis la kongresan temon: *Lingva egaleco en internaciaj rilatoj*. Dum sia tria kunsido la temgrupo adoptis la Pekinan deklaron, kiu estas ankaŭ publikigita en tiu ĉi bulteno. La plej grava konstato de la deklaro estas, ke oni devas koncepti **novan internacian lingvan ordon**, kiu kontribuos al internacia kompreno kaj mondopaco. Eble la dua plej signifa konstato estas, ke la ĉina registaro fortege subtenas la instruadon kaj utiligon de Esperanto.

Kelkaj datumoj pri la kongreso

Tempo: la lasta semajno de julio 2004. Loko: la granda konferenc-centro de Pekino. Nombro de reprezentitaj landoj: 51. Nombro de partoprenintoj: 2031. (Tomaž Longyka)

Sklep Upravne enote Ljubljana o ETD

Upravna enota Ljubljana – Sektor za upravne notranje zadeve je dne 19. 8. 2004 sprejela sklep, s katerim priznava desetim članom: Rižnar, Zadavec, Jug, Zlatnar, Lindič, Perhaj, Vozlič, Dvoršak, Ferrer, Logar lastnost stranskega udeleženca oziroma pravico do sodelovanja v postopku izbrisa ETD Ljubljana. To omogoča tem članom, da nadaljujejo z aktivnostmi za razveljavitev sramotnih sklepov peščice članov s predsednico D. Grabnar o prodaji lastniškega prostora in izbrisu društva.

Srečanje na tromeji A-I-S

Tudi letošnjega množičnega mednarodnega srečanja planincev na tromeji, ki je bilo v nedeljo 12. septembra ob 12. uri, so se udeležili tudi esperantisti iz vsaj teh treh držav. Iz Slovenije so bili štirje.

Kaj delajo naši člani?

Vsak med nami se z esperantom ukvarja prostovoljno. Pri tem pa smo različnih poklicev in opravljamo tudi vsakodnevnne bolj ali manj zanimive stvari. In tako je naš član Jakob Černoga iz Podboča z ženo Mariko (iz Madžarske) daleč znan sonaravni (bio) kmetovalec. Že nekaj let pa ustvarja tudi v lesu in je tako naredil enkratno leseno zložljivo mizo s klopni. Izdelek je patentiran in ne vsebuje nobenega žebja ali vijaka. Če želite to mojstrovino na vašem vrtu pa ga za podrobnosti raje pokličite ali pišite na naslov Podboča 1, Poljčane.

Kongreso de Eŭropa Esperanto-Unio

Inter la 25-a kaj 30-a de aŭgusto okazis en Bilbao (Baskio, Hispanio) la 6-a Kongreso de EEU. Partoprenis 284 kongresanoj el 24 landoj. Estis akceptita nova statuto de EEU, post kies registro en Bruselo povos aliĝi novaj landoj de EU. Estis akceptita la invito de maribora urbestro Boris Sovič, ke la sekva kongreso okazu aŭguste 2007 en Maribor, Slovenio. La komitato elektis novan sekretarion — Zlatko Tišljar. La akceptita en la Kongreso Rezolucio de Bilbao interalie invitas EU-parlamentanojn establi interpartian grupon pri lingva egalrajteco. Okazis pluraj interesaj prelegoj, kulturaj programoj kaj ekskursoj. (NUN)

Ultralingva ponuja esperantski slovar

Podjetje Ultralingva (<http://www.ultralingua.net/>) omogoča tudi iskanje po angleško-esperantskem in esperantsko-angleškem slovarju.

Sestanki Zdrženja za esperanto Slovenije

Redni sestanki članov Zdrženja za esperanto Slovenije iz Ljubljane so vsako prvo in tretjo sredo v mesecu med 18. in 19. uro v prostoru Oddelka za lokalno samoupravo na Štefanovi 9 v Ljubljani.

La granda cxina verkisto kaj veterana esperantisto Bakin (Ba Jin) farigxis 100-jara la 25-an de novembro 2004. Li aktivbas en la Esperanto-movado jam ekde la 1920-aj jaroj, kiam li ankaux tradukis el Esperanto al la cxina verkojn de E. Amicis, A. Tolstoj kaj Akita Ujaki. En 1932 li cxinigis la romanon "Printempo en auxuno" de Julio Baghy. Gxi forte tuxsis lin kaj inspiris lin verki cxinlingve sian propran romanon "Auxuno en la printempo", kies Esperanta traduko aperis en 1980. En Esperanto aperis ankaux liaj romanoj "La familio" kaj "Frosta nokto". Bakin faris gravajn servojn al la cxina Esperanto-movado, i.a. kiel prezidanto de Cxina Esperanto-Ligo, kies honora prezidanto li estas. Li estis prezidanto de la Cxina Verkista Asocio kaj plenumis altajn sxtatajn funkciojn, i.a. kiel vicprezidanto de la Cxina Popola Politika Interkonsiliga Konferenco. Ekde 1981 Bakin estas membro de la Honora Patrona Komitato de UEA.

MALFERMA TAGO RIPETIS REKORDON KAJ FARIS NOVAN

De ses jaroj la Centra Oficejo de UEA ne estis tiel homplena kiel en la 21-a Malferma Tago sabaton, la 27-an de novembro, kiam cx. 150 esperantistoj el 18 landoj vizitis sian domon en Roterdamo. Tio egalas la rekordon el novembro 1998, sed cxi-foje la vizitantoj estis pli acxetemaj ol tiam. La antaŭa vendorekordo estis 4961 euxroj, sed kvazaŭ por festi la 10-jarigon de la tradicio de Malfermaj Tagoj la Libroservo de UEA povis registri novan rekordon de 5262 euxroj.

La programo de la Tago estis aparte ricxa kaj kulminis en mallonga ceremonio, dum kiu prezidanto Renato Corsetti transdonis la Premion "Onisaburo Degucxi" al Marjorie Boulton. Tiu cxi plej grava premio de UEA rekonas longdaŭrxan agadon por internacia amikeco kaj paco pere de Esperanto. Gxia cxi-jara ricevanto estis anoncita en la UK en Pekino, sed cxar Marjorie Boulton ne povis cxeesti tie, la transdono de la Premio okazis en la Malferma Tago. Post la premiado la lauxreatino faris impresan prelegon kun la temo "Tra Lumo kaj Mallumo: kelkaj memoroj de veteranino". UEA eldonos gxin en formo de ilustrita libreto.

Pluraj novaj originalaj Esperanto-verkoj estis prezentitaj. La plej fresxa estis la romano "La kastelo de Vitro" de John Francis, kiu estis unuafoje acxetebla en la Malferma Tago. Gxin prezentis Francisco Veuthey, kiu ilustris la verkon. Jorge Camacho prezentis siajn poemarojn "Celakantoj" kaj "Saturno", kiuj aperis cxi-jare same kiel la romano "Dek tagoj de kapitano Postnikov" de Mikaelo Bronsxejn, kies multtalenta auxoro krome plezurigis la publikon per siaj kantoj. Alian muzikan kontribuon al la programo faris la kantgrupo Akordo, kiu prezentis ankaux sian kompaktan diskon "Kristnaska kordo" kun 25 kristnaskaj kantoj el diversaj landoj kaj kulturoj.

Al la nova vendorekordo de la Libroservo precipe kontribuis kelkaj novaj titoloj. La plej furora estis la dudirekta nederlanda vortaro, kiu estis vendita en 29 ekzempleroj, sekvata de la nova romano de Francis (21). Aliaj furorajxoj estis "Mil unuaj vortoj en Esperanto" (14), la Postnikov-romano de Bronsxejn (10) kaj la plej nova titolo en la Serio Oriento-Okcidento, la klasikajxo "Aventuroj de la brava soldato Sxvejk dum la mondmilito" de Jaroslav Hasxek (10). Inter diskaj pleje furoris la jxus aperinta nova KD de Kajto, "Lokomotivo, rulu nun!" (14).

Iskanje skupnega jezika

Kitajsko navduŝenje nad esperantom

Sredstvo za laŝje komunikiranje po svetu

Peking – Kitajsko glavno mesto je od 24. do 31. julija ŝe drugiĝ gositelj mednarodne konference esperantistov. Na njej sodeluje veĝ kot dva tisoĝ strokovnjakov iz 52 drŝav. Iz Slovenije se ga udeleŝuje Tomaŝ Longyka, prevajalec in avtor slovensko-angleŝkega pravnega slovarja.

Od naŝe dopisnice

To je 89. sreĝanje poznavalcev »svetovnega jezika«. Kitajci mu reĝejo »shijieyu«. Pripisujejo mu izjemen pomen, zlasti zdaj, ko veliko razmiŝlajo o pomenu jezika kot elementu geopolitiche prevlade in kot mostu, ki povezuje civilizacije.

Generalni sekretar organizacijskega odbora konference Guo Xiaoyong je opozoril, da je imel esperanto vse od naskanka zelo pomembna vloga v kitajskem gibanju za nova kulturo in da je bil bistveni del prizadevanja kitajskih razumnikov za enakopravna polozaj lastnega jezika.

Esperanto je nastal leta 1887 kot umetni jezik, ki ga je izumil poljski zdravnik L. L. Zamenhof. Jezik je doblil ime po njegovem vzdeku – »Doktor, ki upa – 'Esperanto'«. Na Kitajsko so ga prinesli reformistiĝni intelektuali, ki so ŝtudirali na Japonskem in v Evropi. Zanj se je zlasti zavzema Cai Yuanpei, prvi minister za izobraŝevanje Sun Yat-senove republike, ustanovljene leta 1912 po padcu zadnje cesarske dinastije Qing.

Cai je v okviru reforme ŝolstva uvedel prostovoljne teĝaje esperanta za mlada generacijo uĝiteljev. Prepriĝan je bil, da morajo poznati vsaj ozadje naskanka tega jezika, po moŝnosti pa naj bi se ga tudi nauĝili, da bi lahko pouĝevali uĝence.

»Kitajski jezik se od zahodnih zelo razlikuje,« je zapisal Cai. »V tem trenutku zgodovine je za Kitajsko bistveno, da se zaĝne z drugimi drŝavami sporazumevati in se od njih uĝiti. Za to pa potrebuje dodaten jezik in esperanto je za to najprimerneŝi.«

ŝtevilni kitajski intelektuali, med njimi tudi znana pisatelj Ba Jin in Guo Mourou, so bili odloĝni privrŝenci Zamenhofove filozofije medetniĝne in medcivilizacijske strpnosti, izraŝene s sodobnim »nadjezikom«, ki je kombinacija slovniĝnih in fonetiĝnih elementov ter sintakse in besed iz velikega ŝtevilaj jezikov. V letih, ko so razvijali sodobna kitajŝĝino, ki je kljub odporu v zaĝetku 20. stoletja zaĝela zamenjevati klasiĝni jezik, je bil esperanto njihov navdiĝ.

Na njegova naĝela so se nato vraĝali tudi komunistiĝni reformatorji, ki so ŝe leta 1951, samo dve leti po naskanku Ljudske republike Kitajske, ustanovili vsekitajsko zdruŝenje za »svetovna jezik«. V vsakem od valov kitajskega razmiŝljanja o poenostavitvi lastnega jezika in pisave je bil esperanto opora jezikovni reformi, o kateri je bil marsikdo na Kitajskem prepriĝan, da je temeljni pogoj za ŝirjenje pismenosti in prosveteljsko delovanje med mnoŝicami in celo med niŝjimi in srednjimi partijskimi kadri.

Kitajski mednarodni radio je leta 1964 uvedel vsakdanji enourna program v esperantu in ga ŝe vedno oddaja. Internacianalizem in strpnost, ki ju kot sporoĝilo prinaŝa »svetovna jezik«, sta za Kitajce pomembna temi, zlasti v sedanjem ĝasu, v katerem se tudi sami sreĝujejo s protislovjem med moĝno jezikovna identiteto, ki temelji na specifiĝni znakovna pisavi, in potrebo po odstranjevanju ovir globalizaciji.

Tudi tukaj je mogoče na vsakem koraku čutiti prodor angleščine ali internetne angleščine kot nekakšne jezikovne subkulture. Kitajska vlada je morala nekajkrat spreminjati zakon o uporabi standardne kitajščine, da bi jezik zavarovala pred odkloni. Guo Xiaiyong je nekajkrat poudaril, da bodo na 89. mednarodni konferenci esperantistov poskušali predstaviti posebnosti kitajskega proučevanja in uporabe tega jezika glede na druge države in kulture. Odnos Kitajcev do latinice je neizogibno drugačen od odnosa do te pisave v drugih jezikovnih okoljih.

Gostitelji so večkrat poudarili veliko navdušenje za širjenje esperanta kot sredstva lažjega komuniciranja po vsem svetu in, kakor je dejal Guo Xiaoyong, »načina, da svet bolje spozna Kitajsko in da se Kitajska lažje predstavi svetu«. Peking je bil prvič gostitelj mednarodne konference esperantistov leta 1986. Tokrat bo Kitajska potrdila nezmanjšano zanimanje za najuspešnejši umetni jezik, kar so jih doslej izumili.

Zorana Baković

Iz slovenskega tiska

NeDELO, 1. avgusta 2004, stran 25

SEDE, NEHOTE

Esperanto

RaK

Vsakdo, ki tekoče govori dva jezika, je potencialno zavarovan pred upadanjem umskih zmožnosti, povezanih s staranjem. Do tega vznemirljivega dognanja so se po večmesečnem znanstvenem naprežanju dokopali raziskovalci Yorške univerze v Torontu. Izbrali so 154 bi- in monolingvističnih osebkov srednjega in poznega življenjskega obdobja in podrobno proučili razlike med njimi.

In rezultat? Pri vseh bilingvističnih preiskovancih, ki že od desetega leta vsak dan uporabljajo dva jezika, so ugotovili občutno manjši upad intelektualnih zmožnosti kakor pri ljudeh, ki občujejo v enem samem, menda maternem jeziku. Sklep: aktivna uporaba dveh jezikov blagodejno vpliva na vrsto kompleksnih kognitivnih funkcij in upočasnjuje običajni proces staranja možganov.

Hm, znanstveni izsledke je najbrž še bolj neizpodbiten kakor bolj ali manj trdno mnenje, z mnenji pa so - empirično dognano - sami križi in težave. Tako morda ni čudno, da osupljivo kanadsko razkritje poraja več zagonetnih vprašanj, kakor ponuja dozdevnih odgovorov.

Če so, denimo, že bilingvistični občevalci tako imenitno zavarovani pred prehitrim hiranjem sive možganske mase, koliko so na boljšem šele tisti, ki tekoče govorijo tri ali štiri jezike? Bodo bistri in polnorazumni še takrat, ko se bodo vsa druga telesna tkiva že neusmiljeno razkrajala, gnila in odmirala? In kaj bo z mojstri, ki menda tekoče komunicirajo v petih, šestih ali še več jezikih? Bodo pri polni zavesti in multilingvistično opravilni še dan ali dva po smrti?

»Ah, jezik je samo orodje,« nestrpno sklene Boris. »Tudi če ga še tako dobro obvladaš, moraš z njim nekaj narediti, drugače je vse skupaj brez zveze.«

Zmago se, začuda, strinja. Prišel je z novo ljubico, sladko drobno rjavolasko, ki mu ne seže niti do ramen. »Ljudje so danes prav obsedeni s tem, da bi govorili čim več jezikov. Pa še nisem srečal človeka, ki bi res obvladal več kot dva pa da bi zraven dobro znal tudi maternega.«

Kratkolasa brinetka ne reče nobene. Povsem je še pod vplivom novega, desetletje starejšega kavalirja, zato je težko reči, kako elokventna je v katerem koli jeziku. Ali kateri izmed Zmagovih ji je v največje veselje.

»Saj,« reče Boris, ne da bi umaknil pogled od računalniškega zaslona. »Frajerji kobajagi prevajajo iz šestih, sedmih jezikov, največ težav imajo pa s tistim, v katerega prevajajo. Ker ga ne znajo dobro. « Po vsem sodeč ima v mislih izborni deželščino, ampak pri njem človek nikoli ne ve, kaj natanko misli. Morda se prav zato, ker je tako kognitiven, umsko razvit in kreativen, ukvarja predvsem z multimedijo; sam jezik je preozek, preveč omejevalen.

»Jaz stavim na esperanto,« nas preseneti šestintridesetletni; v drugo ločeni Zmago. »Slovnica je čisto preprosta - le malo daljša je od ameriške ustave. Vsak se je lahko nauči.«

»Ja,« odsotno zabrunda Boris, »če znaš latinsko, grško, francosko, italijansko in špansko pa še malo angleščine in nemščine, potem je tudi esperanto najbrž kar lahek.« Presnemavanje videokasete na digitalni nosilec slike in zvoka za trenutek zahteva skoraj vso njegovo pozornost.

»Ne, ne, motiš se,« blago ugovarja boemsko črnelasi Zmago; od zadnjega srečanja je izgubil precej kilogramov in področnjakov. »Esperanto je res lahek kljub temu pa omogoča tudi bogato literarno, tako rekoč umetniško izražanje.«

Navdušeno pove, da je v Pekingu prav zdaj svetovni kongres esperantistov. Da so menda tudi Azijci in celo Afričani precej bolj zagreti za svetovno uveljavitev esperanta kakor za prevlado angleščine, jezika kolonialistov in imperialistov. In seveda globalistov, ki dejansko niso nič drugega kakor neokolonialisti. Novi, še učinkovitejši imperialisti.

»Jaz sem pa mislil, da je esperanto že crknil,« neprizadeto pripomni Boris. V socializmu se je zdelo, da se bo mogoče celo uveljavil, potem je pa veličastno potonil.«

Zaljubljeni Zmago galantno pojasni, da je esperanto še kako živ in vitalen. In da se bo zanesljivo uveljavil kot obči svetovni jezik, novodobna lingua franca. Kdaj se bo to zgodilo, je samo še stvar časa. »Moj dedek je govoril sedem jezikov,« doda mimogrede. »Mi je povedal, da gre po petem učenje novega kotpo maslu. A se mu je zadeva še vedno zdela brezupna ne glede na to, koliko jezikov znaš, še vedno se ne moreš pogovarjat s komer koli na svetu, je rekel. Nujno potrebujemo splošni svetovni jezik.«

»Je še živ, tvoj ded?« vpraša Boris in zmagoslavno udari; »enter.«

»Spomladi je umrl. V domu za ostarele,« v nenadni zadregi odvrne Zmago. Tudi multilingvističen človek včasih ostane brez besed.

»Pa je bil do zadnjega bister in pri sebi?« Nedolžno vprašanje morda ni povsem nedolžno.

»No, zadnje leto pred koncem je bil bolj revež. Na četrti stopnji demence,« učeno pojasni Zmago in dokončno obmolne. Če prav razumem, je njegov stari oče umrl kakor rastlina. Nehote pomislim na kanadske znanstvenike in njihovo dognanje: bistrost duha ohranja redna uporaba dveh jezikov. Mar hočejo reči, da je večja jezikovna podjetnost kontraproduktivna?

Pekina Deklaro

La 89a Universala Kongreso de Esperanto, okazinta en Pekino, Ĉinio, de la 24a ĝis la 31a de julio 2004 kun 2031 partoprenantoj el 51 landoj,

- **traktinte** la temon "Lingva egaleco en internaciaj rilatoj",
- **notante**, ke la jaro 2004 markas 50 jarojn da oficialaj rilatoj inter UEA kaj Unesko,
- **memorante**, ke rezolucioj de Unesko notis la rezultojn atingitajn per Esperanto sur la kampo de internaciaj intelektaj interŝanĝoj kaj por la proksimumigo de la popoloj de la mondo kaj rekonis, ke tiuj rezultoj respondas al la celoj kaj idealoj de Unesko,
- **notante** la "Raporton pri Homa Evoluigo 2004" de la Evoluiga Programo de Unuiĝintaj Nacioj, kiu asertas, ke la libereco de esprimado kaj la uzado de lingvo estas nedisigeblaj,
- **alte taksante** la agadon de la ĉina registaro, kiu, cele al pli justa kaj diverseca aliro al internacia interkompreniĝo, subtenas la instruadon kaj utiligon de Esperanto, konforme al la spirito de la rezolucio de Unesko,

DEKLARAS

- **ke** demokratia kaj egalrajta komunikado en internaciaj rilatoj estas esenca por internacia interkompreno kaj paca kunlaboro surbaze de egalaj lingvaj rilatoj,
- **ke** estas bezonata nova internacia lingva ordo, kiu garantiu egalecon, diversecon kaj demokration en lingvaj aferoj kaj efikan komunikadon inter nacioj kaj aliaj homgrupoj lingve malsamaj, ĉar en la nuna monda lingva situacio, kun kreskanta superrego de iuj lingvoj super aliaj, ne eblas realigi tiujn principojn,
- **ke** neŭtrala komuna lingvo estu kerna elemento en tiu ordo, por atingi unuecon en diverseco inter la diversaj lingvoj kaj kulturoj je internacia nivelo,
- **ke** sekve la internacia lingvo Esperanto, pruvinte dum pli ol cent jaroj siajn utilecon kaj praktikecon, meritas seriozan konsideron fare de internaciaj organizoj, ties membro-ŝtatoj kaj ĉiuj personoj kaj organizaĵoj de bona volo, kiuj respektas kaj deziras pacan kompreniĝon en egaleca etoso en nia hodiaŭa mondo
- **ke** por krei novan internacian lingvan ordon, kiu kontribuos al internacia kompreno kaj mondopaco, necesas forte subteni la enkondukadon de Esperanto en lernejojn, konforme al la spirito de la Unesko-rezolucioj, ĉar tio faciligas lingvolernadon ĝenerale kaj antaŭenigas internaciecan aliron al la mondo.

Pekinŝka izjava

89. Svetovni kongres esperantistov v Pekingu, Kitaj-ska, od 24. do 31. julija 2004, z 2031 udeleženci iz 51 držav,

- je **obravnava**l temo »Jezikovna enakopravnost v mednarodnih odnosih«,
- **upošteva**, da v letu 2004 poteka 50. leto, odkar ima Svetovno esperantsko združenje uradne odnose z Uneskom,
- **se spominja**, da so resolucije Uneska upoštevale rezultate, ki so bili doseženi s pomočjo esperanta na področju mednarodnih intelektualnih izmenjav in za zблиževanje narodov v svetu, ter priznale, da ti rezultati ustrezajo ciljem in idealom Uneska,
- **upošteva** *Poročilo o človeškem razvoju iz leta 2004* Razvojnega programa OZN, ki zatrjuje, da sta svoboda izražanja in raba jezika neločljivo povezani,
- **visoko ceni** delovanje kitajske vlade, ki v skladu z duhom resolucij Uneska podpira poučevanje in uporabo esperanta s ciljem, da se v mednarodnem sporazumevanju uveljavi pristop, ki upošteva pravičnost in različnost, in na podlagi vsega tega

IZJAVLJA,

- **da** je enakopravna komunikacija v mednarodnih odnosih bistvena za mednarodno medsebojno razumevanje in za miroljubno sodelovanje na temelju enakopravnosti jezikovnih odnosov,
 - **da** je potreben nov mednarodni jezikovni red, ki bo zajamčil enakopravnost, različnost in demokratičnost v jezikovnih zadevah ter učinkovito komunikacijo med narodi in drugimi jezikovno različnimi skupinami ljudi, saj sedanja svetovna jezikovna situacija z naraščajočo prevlado enih jezikov nad drugimi ne zmoro uresničiti teh načel,
 - **da** naj bo v tem novem redu nevtralni skupni jezik osrednji element, s čimer bomo lahko dosegli enotnost v različnosti med različnimi jeziki in kulturami na mednarodni ravni,
 - **da** potemtakem mednarodni jezik esperanto, ki je v več kot 100 letih doslej dokazal svojo koristnost in praktičnost, zasluži, da ga resno vzamejo v poštev mednarodne organizacije, države članice teh organizacij ter vsi ljudje in organizacije dobre volje, ki spoštujejo in želijo mir in mirno medsebojno razumevanje v ozračju enakopravnosti v našem današnjem svetu,
 - **da** je za ustvaritev novega mednarodnega jezikovnega reda, ki bo prispeval k mednarodnemu razumevanju in k svetovnemu miru, treba močno podpreti uvedbo esperanta v šole – v skladu z duhom Uneskovich resolucij, saj to olajšuje učenje jezikov nasplo in pospešuje mednarodni pristop k svetu.
- Prevedel Tomaž Longyka